

»credibility« på to forhold, dels på ring fence-begrænsningen, som ministeren anerkender kun sigter på og rammer A. P. Møller, og dels på det efter danske forhold under alle omstændigheder helt overflødige normprissy-stem.

Ministeren hævder, at der »ikke bør være de store vanskeligheder med at opnå credit for den ring-fencede selskabsskat – hvilket i bedste fald er et åbent spørgsmål, og da i hvert fald kun som led i en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, som det under alle omstændigheder vil tage flere år at få gennemført.

Man kan i øvrigt undres over, at man overhovedet kan tænke sig at byde amerikanske selskaber, som i tillid til en aftale med den danske stat har arbejdet her i årevis, en sådan behandling.

2) Overgangsregler

Ministeren anfører i sin skrivelse af 24. februar (side 8, afsnit 3) og også i bemærkningerne til lovforslaget side 30, at der ved overgangsbestemmelserne så vidt muligt er tilstræbt en skattemæssig ligestilling mellem de nuværende rettighedsindehavere og kommende rettighedsindehavere.

Lovforslaget i dets nuværende udformning giver ikke en sådan ligestilling, som ministeren siger at tilstræbe.

På flere punkter stilles de nuværende rettighedshavere ringere i forhold til kulbrinteskatten end kommende rettighedshavere.

Dette gælder særligt:

- a) Bevillingshaverne får ikke adgang til kulbrintefradrag med udgangspunkt i de oprindelige kostpriser, men kun i de nedskrevne værdier.
- b) Bevillingshaverne får ikke adgang til kulbrintefradrag for efterforskningsudgifter, afholdt før produktion blev iværksat.

Kulbrinteskatten er ikke alene en helt ny og ukendt særskat med en ekstraordinært høj skatteprocent, men også en skat opbygget på et helt nyt og særligt grundlag. Den indeholder dog regler, der søger at tage hensyn til de ekstraordinære risikomomenter og andre særlige forhold, der er forbundet med netop denne form for virksomhed. Men disse hensyn tager man kun over for fremtidige rettighedshavere, ikke over for de nuværende, der igennem en årrække har afholdt enorme in-

vesteringer og taget den hermed forbundne meget store risiko. Et absolut minimum måtte da anstændigvis være, at de nuværende rettighedshavere ikke stilledes dårligere end nye, altså at man fik den ligestilling, regeringen påstår at tilstræbe.

A. P. Møller ville aldrig have påtaget sig denne opgave, hvis en lovgivning af denne karakter havde været gældende.

Hvis man – rent teoretisk – forestiller sig, at A. P. Møller ville være gået ind deri, er det selvsagt ikke muligt at bedømme, hvorledes forholdene ville have udviklet sig for de nuværende bevillingshavere, hvis en kulbrinteskat havde været gældende på det tidspunkt, hvor investeringerne blev afholdt, og på det tidspunkt, hvor bevillingshaverne traf deres beslutninger dels om tilrettelæggelsen af afskrivninger over for den normale selskabsskat, dels om tilrettelæggelsen af finansieringen af aktiviteten. Rederiselskaberne valgte således at stille den fornødne kapital rentefrit til rådighed for ikke at belaste aktiviteten med meget betydelige regnskabsmæssige underskud og valgte til gengæld over for den normale selskabsskat at foretage afskrivninger på produktions- og efterforskningsudgifter. Disse beslutninger ville selvsagt have været ganske anderledes, hvis en kulbrinteskat havde været i kraft på det pågældende tidspunkt.

Igennem anvendelsen af de skattemæssigt nedskrevne værdier som udgangspunkt straffes de nuværende bevillingshavere derfor på urimelig vis i forhold til fremtidige.

Nye rettighedshavere vil få en adgang til at tilrettelægge deres forhold således, at de vil kunne få fuldt udbytte af deres fradrags- og afskrivningsmuligheder, som er et nødvendigt led i enhver kulbrintebeskatning. Denne adgang fratages de nuværende rettighedshavere, der hverken får kulbrintefradrag for de ovenfor nævnte poster eller har haft grund til at tilrettelægge deres finansiering således, at de vil kunne benytte fradragsmulighederne over for kulbrinteskatten på samme måde som de fremtidige rettighedshavere.

En ligestilling på dette område imellem de nuværende bevillingshavere og fremtidige rettighedshavere kunne delvis opnås enten som nævnt i vort brev af 4. februar (side 6) ved et procentuelt tillæg til den nedskrevne værdi eller ved en ændring til § 26, således at bevillingshaverne (a) som udgangspunkt for